

'T STRAKSKE

Gebruiksaanwijzing: overlans doormidden snijden en met een lepeltje uithollen. Let op voor lekkend sap dat onuitwisbare vlekken kan achterlaten.

DOSSIER: DOOP

prof betrap op dichten

verslag van het wacky weekend

verfrissend, bruisend, schitterend, provocerend en doemdenkend ledenblad van de faculteitskring:

Jaargang 67, nr. 2 - academiejaar 2002-2003

V.U.: Tim De Roeck, Westhinderlaan 11, 8420 Wenduine

INHOUD

Inhoud.....	2
Editoriaalken.....	3
Woordje van de praeses.....	5
Glijbaantjes.....	8
Dossier: Doop.....	10
Jommekes Moppentrommel.....	16
Pizza-avond en karaoke.....	18
Who is?	20
De grijns van Grein.....	22
Speelgoedinzameling wordt voortgezet.....	26
Cartoon.....	27
Prof betreft op Poëzie.....	28
Verslag: WiNA's Wacky Weekend.....	32
De sint met zak en piet! De andere kant van het verhaal.....	36
Top 100 - Fuif.....	38
Game_Zone: Divine Divinity.....	42
CultuurShock.....	46
Wist U Dat ... ?	50
Skireis.....	51
Sport up joen talloare.....	52
Ewel merci zie.....	54

Die ochtend, te Washinton D.C.

AKKOORD, ... MAAR NIET MEER DAN EENTJE, HÉ

EDITORIAALKEN

"De aankleding van de zaak is gericht op gezelligheid. Een mislukt streven; iedereen weet toch dat de mensen zelf gezelligheid moeten aanbrengen.

Maar voor drankgebruik is elke omgeving geschikt."

(Bob Den Dyl, De moordenaar, Een zachte fluittoon, blz. 9)

Gegroet beste lezertjes,

de Sint is terug vertrokken naar Spanje (al blijft onze Sint hier nog wel wat rondhangen, vrees ik), bijna alle activiteiten voor dit semester zijn voorbij en een somber tijdperk ligt weer voor ons: verplichte familiebezoeken, ongemeende beste wensen en goedkope champagne, afgewisseld met dagen van puur blokgenot in veel te maagdelijk witte, lijvige cursussen.

Maar laat dat je niet ontmoedigen, dat zullen de B's en C's die je in februari-maart krijgt wel doen. Want eigenlijk is deze tijd van het jaar best wel gezellig: je moet geen katers verwerken, je krijgt zelfs te kans niet om je schuldig te voelen omdat je voor de zoveelste week na elkaar niet naar de les bent geweest, je kunt geen nieuwe projecten meer krijgen en in de plaats mag je je uitleven op het thuisfront met het prachtige excuus dat je moet "leren".

Je kleine zusje die zit mee te kwelen met K3 op de radio? Gooi haar samen met haar draagbaar radiootje uit het venster met het excuus dat je wat overspannen raakte van al dat "leren". Stofzuigen gedurende de vakantie? No way, je moet studeren. Die pippo van om de hoek waarmee je samen in het lager hebt gezeten en die nu bij de stedelijke opruimdienst werkt en je maar weer eens komt bezighouden in de hoop een biertje te krijgen, ook die kegel je met veel plezier en zonder wroeging de deur uit, want, je had het wel al door, je moet "leren".

Maak u dus geen zorgen, een zeer vrolijke tijd ligt voor u, waarin u kunt uitrusten van al die zware weken in Gent. En als het allemaal voorbij is, dan staat de WiNA weer klaar met een vat (vol/en) activiteiten om jullie bezig te houden tot aan de volgende examenperiode. Hang in there...

greetz,

<TIM> aka wEEdpECKER

MPL **MULTIMEDIA POSTORDER LIJN**
Tel.: 03/326.11.11 Fax: 03/326.22.22
ONLINE COMPUTER SHOP
Bevernagelei 47, 2100 Deurne □ info@mpl.be □ http://www.mpl.be

Go check it out on:

<http://www.mpl.be>

Jaar na jaar hetzelfde liedje, en toch blijft het gevoel in kwestie hartverwarmend, relaxerend en hoopgevend. Telkens na de woelige openingsmaanden van het studentenjaar keert de rust terug in éénieders leven.

Sinterklaas is het startschot, kerstmis het hoogtepunt en nieuwjaar het einde. De feeërieke kerstmarkten, drukbevolkte schaatsspiegels, weemoedige liedjes in winkelstraten en besneeuwde TV-reclames, stuk voor stuk zijn het symptomen van deze heerlijke tijd.

Elk jaar opnieuw is het een moment van wapenstilstand: Bush haalt 3 weken lang zijn speelgoedsoldaatjes van de zolder, Osama verft zijn baard wit en verrast kindjes verkleed als kerstman, Verhofstadt heeft een excuus om niks te doen, Abdouh Jahjah organiseert vredige kerstoptochten, en nog meer van dit moois.

Ook veel eten en zuipen is gerechtvaardigd, decaden-tie ten top! Gefritureerde aperitiefhapjes, pompoensoep besprenkeld met een wolkje room, scampi's zwemmend in look, hert of everzwijn vertoevend op een bedje van warme groentjes met dennenappeltjes, geflambeerde struisvogelfilet, ijsstronken, crème brûlée en een schotel van zalm geflankeerd door koude groentjes met tussendoor meerdere scheuten wijn, champagne, cognac, armagnac, whisky, of andere godendrank. *[nvwEEdpEckEr: BIER zijde vergeten!]*

Een tijd waarin geliefden elkaar bewieroken met ca-deautjes, complimentjes en seks en vrijgezellen hun zelfmedelijden terugvinden met enkele weken tedere jacht als gevolg. Letterlijk hartverwarmde wandelingen in de kou en krakende sneeuw is nog maar het begin van vele romantiek.

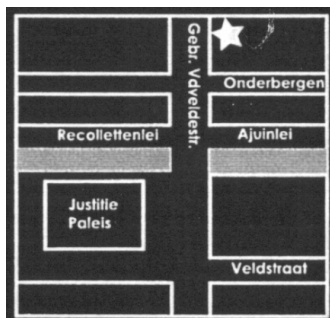
Families verenigen zich ten alle lande, het jaarlijkse bezoekje oma en opa wordt afgehandeld en tantes, nonkels, nichten en neven lopen de deur plat met allerhande geschenken en allervriendelijkste blikken. Zelfs pa en ma zijn beter gezind waardoor spanningen wegvallen en hechte emotionele banden even in de plaats komen.

**STUDIEBEGELEIDING VOOR STUDENTEN
WISKUNDE, INFORMATICA EN NATUURKUNDE**

DE KRACHTLIJNEN VAN MEMODI ZIJN:

- ◇ **Efficiënt planmatig studeren** (1e maal leerstof voor 10 maart 2003 met klemtoon op partiële examens; 2e maal: 10/03/2003 - 10/05/2003; 3e maal 10/05/2003 tot einde examens 1e zit).
- ◇ **Specifieke voorbereiding examens 1e semester.**
- ◇ Deskundige en strikt **individuele begeleiding** met aandacht voor de capaciteiten en problemen van elke student(e) wiskunde, informatica en natuurkunde.
- ◇ Aanleren van een **efficiënte studiemethode** gekoppeld aan een **effectieve studiediscipline**.
- ◇ Ter beschikking stellen van de laatste **vernieuwingen** in de verschillende materies, lesnota's en **samenvatting, tuyau's, studeerschema's, ...**
- ◇ **Examenroutine** aanleren door uitleg, overhoringen, specifieke oefeningen, multiple choice vragen en examentips!
- ◇ **Concrete examenvoorbereiding** aan de hand van **proefexamens**, gebaseerd op examenvragen van voorbije jaren.
- ◇ **Verhoogd zelfvertrouwen** door bijbrengen van grotere weerbaarheid en mondelinge slagvaardigheid.
- ◇ **Zeer complete kantooruitrusting:** aparte lokalen, borden, naslagwerken, computerapparatuur, ...
- ◇ Degelijke **kwalitatieve begeleiding** aan **studentvriendelijke prijzen!**

VOOR INLICHTINGEN MEMODI

Gebr. Vandeveldestraat 24 9000 Gent
09 223 17 00 09 225 14 60
Maandag tot vrijdag van 10u tot 13u en van 14u tot 22u
Zaterdag van 10u tot 13u en van 14u tot 17u

MEMODI nabij justitiepaleis

Beste Winees,

Zorg ervoor dat de komende weken grotendeels overeenkomen met mijn net gegeven beschrijving. Want daarna is er dan weer een tijd van dagelijks blokken, weinig ontspanning, veel liefdesgemis en ander saais. Heel onoverkomelijk is deze tijd nu ook weer niet, maar even op de tanden bijten zal het minstens wel worden. *[nvwEEdpEckEr: kunt misschien eens voor de lol op een ander zijn tanden bijten...]*

Daarom wens ik iedereen een zalig witte kerst en een goede examenreeks in het aanstormende nieuwe jaar toe!

Maar voor deze eerste semester volledig af te sluiten wil ik mijn voltallig praesidium nog even bedanken voor het vele en veelal goede vrijwilligerswerk dat zij weeral geleverd hebben. Zoals elk goed geoliede machine zijn er enkele pijnpunten boven gekomen maar desondanks was het een goede eerste jaarhelft en zal de tweede nog beter zijn met ons **Galabal** in de Crypte van de St.-Pietersabdij als hoogtepunt.

Tot volgend jaar,
BV

Last van een tekort aan glijbaantjes? Stuur ze de volgende keer zelf op naar: scriptor@wina.rug.ac.be.

prof. J. Thas:

- “Een mens mag natuurlijk het noorden niet kwijtgeraken, of hij zou buiten westen kunnen zijn”

AAP S. Ferret:

- “Nu moeten we, allez ja, we moeten niet, we kunnen wel...”
- “Diene cirkel, dat is een rechte!”

prof. K. De Bosschere

(prof geeft een opmerking, waarop een student in de lach schiet) - “Ha, u lacht! U mag lachen, want dat wil zeggen dat u oplet!”

prof. C. Coolsaet:

- “Het is veel om in één keer te slikken, ik weet het.”
- “Cutten en pasten, dat gebruiken we hier vaak.”
- “Er zit een angeltje onder het gras.”
- “Het begint met een Brusselaar die zegt: ‘Les Flaments, ça va aller’... “
- “Hoe ik nu trek, of ik het nu groter of kleiner maak, het doet er niet toe.”
- “Lay mijn container eens uit!”
- “Ge kunt nu natuurlijk mijn dingetjes niet zien...”
- “Maar er zou blijken dat er iets uitkomt wat we er niet hebben ingestoken!”
- “Om een lang verhaal kort te maken, laat ons fietsen door dit paneel.”

BV:

- “Het is een soort trappencompetitie.” (neen, laddercompetitie)

BV:

- “Ik kan niet afkomen dinsdag, ik ben dan 2 jaar samen met Muriël” (waarop **Liesbeth:**)
- “En heb je daar ‘n ganse dag voor nodig?”

Muriël:

- “Hoe zit dat met uw achterkant? Heeft iedereen die?”

SNOWFLAKES 2004

“Toen ik de foto’s van de doop van vorig jaar zag, dacht ik: dat doe ik nooit!”

- "Ego schachtus kolossalus..."

Ze zaten allen naast elkaar op hun knieën, hun rechterhand in de lucht, rillend, bevend, stinkend,... maar innerlijk vol trots en blijheid. Ze waren gedoopt en waren eindelijk volwaardige WiNA-schachten geworden en vol verlangen keken ze al uit naar hun ontgroening, waar de WiNA-commilitones hen volledig in hun midden zouden opnemen... -

Zo eindigde de doop inderdaad voor de twintig schachten die het dit jaar aandurfd en te solliciteren naar de status van volwaardig WiNA-lid.

Ze hadden zich al allemaal (te?) goed geamuseerd op de voordoop met hun opdrachtjes. Er waren smurfjes, een zwerfver, een bunny, een klein stukje schacht met een grote zak isemo,... maar bovenal wapperde de WiNA-vlag een week boven de burgiehoofdjes aan de grote poort van de Plateau.

Op de avond van de doop zelf kropen de schachten in het rond dat het een lieve lust was. Velen zullen zich de weg naar de Overpoort nog lang herinneren en hopelijk nog vele nachten nachtmerries hebben over wat hen daarna op de parking van de Decascoop overkwam. Eenmaal in den Tequila kregen we nog meer mooie tafereeltjes te zien. Er werd vanalles gegeten en gedronken (al dan niet levend). Er werd geroepen en gescholden. Magen werden gevuld en weer geledigd...

Ook de corona kon zich weer eens volledig uitleven. De koopwaar ging vlot van de hand en veel commilitones gingen die avond naar huis met een mooie *[nvwEEdpEckEr: maar dure!]* aanwinst voor hun collectie.

Aangezien de schachten deze activiteit ongetwijfeld veel intensiever beleefd hebben dan ik, heb ik enkelen van hen opgedragen hun impressies neer te pennen. Hieronder volgt het

Jammie jammie, lekkere worst!

Cappucino iemand?

Kijk eens naar het voeltie!

De lint-overdracht

Een aapschacht, die lust graag bananen, een aapschacht lust graag bananen ohja!

Niets vunzigs, helaas, maar wel het bekende pollepel-deksel spel...

Hans wist ons te melden dat je best niet op chemische stoffen gaat zitten tijdens practica chemie....

Improvisatie-barbecue tijdens de cantus...

Ambiance in de corona (en hondsacht Carl)

resultaat. Ik heb niet de moeite gedaan de teksten uit het Schachts naar het Nederlands te vertalen... mijn excuses hiervoor. *[nvwEEdpEckEr: het is dan ook al lang geleden dat we dat nog gesproken hebben hé ;-)]*

Eerst nog een woordje voor m'n vers-gedoopte schachten: jullie hebben de avond allemaal behoorlijk overleefd (met zoveel waardigheid als een schacht maar kan hebben... hum). Doe nu maar braaf wat je peter of meter je opdraagt. Leer het clublied van buiten, tracht eens het WiNA-schild te tekenen en kom als een razende naar de clubavonden en andere activiteiten. Ook succes met jullie eerste examens... Begin je daarna maar al mentaal voor te bereiden op de ontgroening... dat zal nog nodig zijn.

Meester T.

Schacht Tom, marathonschacht van de avond, had weinig moeite de enkele herinneringen die hij nog had te verwoorden:

Den doop.

De dingen die ik mij nog herinner... Het zag er op het eerste zicht goed uit, we vertrokken rustig aan de Cantus. Onderweg naar het Citadelpark zongen we tussendoor nog een vrolijk liedje, maar ik kan er mij niveel van herinneren eerlijk gezegd... In het citadelpark werden we eerst lekker gewassen met heerlijke lookshampoo. Zolang ik geen look moest boefen mocht mijn haar voor mijn part stinken wat het wou, sow everything still OK!

Maar na daar zo ongeveer een goe uur een beetje staan springen en lopen en rollen en doen, begon ik toch zo al wa spierpijn hier en daar te krijgen, ma ik moe zeggen, alles viel nog altijd best mee... *[nvwEEdpEckEr: toeme, nie hard genoeg dus]*

En daarna, begon het grote deel zowa he, ff op de knieën door de overpoort kruipen en dan massa shit over uwe kop krijgen, wie zelf ooit zo ook bekogeld geweest is weet wel waarover ik spreek...

En dan eindelijk langverwacht den tequila naar binnen (nee, ni den drank...). Het vortste van den avond was toch wel eerst diene lepel schachtenpap naar binnen slaan, braakneigingen alom (later werkelijkheid, maar da wist ik toen nog ni...). Mijn bakkes zaten dus zo vol gortigheid dak (toen we terug in het schachtenkot zaten) tegen de rest zei (en vraag het maar, het is just) : "ik heb nog nooit in mijn leven zo erg naar een pintje verlangd!!!". En waarschijnlijk omdat ik het zo erg gehoopt heb, werd ik toevallig als 1 van de eerste naar binnen geroepen, en geloof het of ni maar ik mocht gans den avond pinten zuipen, zoveel ik wou (eigelijk meer dan ik wou op den duur...). Ma da eerste pintje, was misschien wel het zaligste dak ooit naar binnen geslagen heb,want het was echt verhelderend (voor mijn bakkes dan wel, ni zo voor mijn hoofd)... Een beetje flarden van de tweede tempus schieten terug door mijn hoofd, maar voor de rest... tot zover de dingen die ik mij herinner...

Schacht Geert, die al bewees veel over te hebben voor de WINA (inclusief het moonen voor een auditorium vol burgies en het drinken van ettelijke liters Fristi) [*nvWEEdpEckEr: voor bezwarend fotomateriaal: zie hier vlak naast...*] schreef het volgende:

Toen ik in april (wat eigenlijk vroeg is voor ne nog-niet-student) de foto's van de doop van vorig jaar had gezien, wist ik genoeg. Da ging ik zeker ni meedoen. Tot dat op den introductiedag mijne Meester tegen mij zei: "Gij wordt mijn eerste schacht!" Ik voelde mij eigenlijk al wa vereerd, en dus na de laatste kleine twijfels was ik ervan overtuigd, ik zou gedoopt worden bij de wina! Op den doop zelf trok ik mij er ni veel van aan wa ze met mij deden. 't Was wel afzien en vernederd worden, ma dat hoort er bij eh! Ge wordt ni elken dag gedoopt, en tenslotte ben ik wel voorstander van de "traditie". Al bij al hebben we ons daar nog geamuseerd. Het was echt neig om te zien hoe de hele commilitones zich beestig goe amuseerde door ons uit te schelden . Als ge weet da ge daar volgend jaar ook zit... moehahaha :-) Maar ik zal daar voor de moment nog maar ni teveel op peizen. Eén ding is zeker: zij die er ni bij waren hadden ongelijk!

Alleen maar blije gezichten bij de schachten...

Jackass-toestanden tijdens de melkrace: Fristi, choco- en karnemelk...

De schachten van vorig jaar :-P

Thomas zag er niet fris meer uit...

Zelf net krom gelegen van het lachen tijdens het lezen van een goeie mop? Druk op de forward-button, vul scriptor@wina.rug.ac.be in, verzend die handel en maak de lezertjes van dit clubblad gelukkig.

From: "Stephen Vandevyvere"
To: scriptor@wina.rug.ac.be
Sent: Thursday, November 21, 2002 8:25 AM
Subject: De slessen en de 2 meisjes

Gisteren was ik op bezoek bij ne maat die nogal slecht te been is. Op een gegeven moment vraagt hij aan mij om boven zijn slessen te gaan halen, want hij krijgt koude voeten. Goed als ik ben, ga ik den trap op en wandel een kamer binnen, waar ik zijn 2 bloedmooie 18-jarige dochters aantref....

Ik vergeet direct waarvoor ik naar boven ben gegaan en zeg tegen die kippekes: "Jullie vader heeft mij naar boven gestuurd om jullie allebei eens goed te neuken...."

"Ja, da zal wel", zeggen ze.

"Watte, ik zal het jullie bewijzen"

Ik ga in de deuropening staan en roep naar beneden: "Moet ik ze allebei pakken?" En het antwoordt luidt: "Natuurlijk, wat anders."

From: "grein" <geertrampelberg@hotmail.com>
To: scriptor@wina.rug.ac.be
Sent: Wednesday, November 27, 2002 3:18 PM
Subject: Nog wa voer voor de moppentrommel

Op zoek naar de ideale...

Toen ik 16 was, hoopte ik dat ik op een dag gewoon een vriendinnetje zou hebben..

Toen ik 20 was, had ik die ook, maar er was geen passie in de relatie, dus besloot ik haar te dumpen en op zoek te gaan naar een passioneel meisje met lust voor het leven...

Toen ik 24 was, had ik een uitermate passionele vriendin, maar ze was te emotioneel. Alles was een noodgeval, ze speelde constant de dramakoningin, hilde de ganse tijd en dreigde met zelfmoord. Ik ging dus op zoek naar een meisje dat stabiel was (minder labiel, dus).

Toen ik 25 was, vond ik een heel stabiele vrouw, maar ze was ronduit saai. Ze was helemaal voorspelbaar en kon nooit enthousiast zijn om iets. Het leven werd ronduit vervelend, en dus ging ik op zoek naar een vrouw met meer enthousiasme.

RED MEAT

frying bacon in the bedpan

from the secret files of
Max Cannon

Toen ik 28 was, vond ik een opwindende vrouw, maar ik kon haar gewoon niet volgen. Ze haastte zich van het ene in het andere, nooit wilde ze zich even settelen. Ze deed de meest bizarre dingen en flirtte met iedereen die ze tegenkwam. Ze maakte me even vaak ongelukkig als gelukkig. In het begin beleefde ik een geweldige tijd, maar uiteindelijk was ze te energetisch en zonder richting. En dus besloot ik een vrouw te zoeken met ambitie...

Toen ik 31 was, vond ik een intelligente, ambitieuze vrouw die met haar voeten stevig op de grond stond, en uiteindelijk zijn we getrouwd. Ze was echter zo ambitieus dat ze van mij scheidde en alles afpakte wat ik had...

Ik ben nu 43 en ik ben op zoek naar een vrouw met dikke tetten...

From: nico savels

To: scriptor@wina.rug.ac.be

Sent: Monday, December 02, 2002 6:00 PM

Subject: Mopkes

Op een meer zitten twee mannen te vissen. Het is zomer en mooi weer. Er vaart ook een boot rondjes met daarachter een waterskiër. Op een gegeven moment laat de man op de skies los en zinkt onmiddellijk naar de bodem.

Eén van de vissers stoot zijn vriend aan en zegt : "Die vent kan vast niet zwemmen, je moet erin om hem te redden !"

De man aarzelt geen moment en duikt meteen in het water.

Na een minuut komt de visser boven en zwemt met de drenkeling naar de kant. In het riet begint hij direct met mond op mond beademing, maar vloekt:

"Gatverdamme, wat stinkt die vent uit zijn bek zeg !"

Waarop zijn vriend antwoordt: "Ja, dat verbaast me niets, je hebt de verkeerde, deze heeft nog schaatsen aan!"

PIZZA-AVOND EN KARAOKE

Zoals ieder jaar hebben we ook dit jaar weer een aantal speciale clubavonden. Eén daarvan is ondertussen al gepasseerd: de pizza-avond.

Er zat zoals elk jaar weer volk genoeg, wat ook logisch is als je voor maar 6 euro onbeperkt pizza's kan zitten eten! Op de drank was zoals op elke clubavond ook een fikse korting voor de leden. Voordelen alom dus als je in het bezit was van een Wina-lidkaart!

Het volk begon al vroeg toe te stromen om toch maar een stukje van die eerste pizza lading mee te kunnen pikken. Iedereen zat dan ook al met het water in de mond te wachten toen de eerste stapel pizza's toekwam met als gevolg dat er al gauw niets meer overschoot. Bij iedere nieuwe lading duurde het al wat langer voordat die stapel volle dozen naar een stapel lege dozen herleid werd en de buikjes begonnen langzaam vol te worden.

Bij de laatste pizza's moesten we dan ook al mensen aansporen om der toch nog maar een stukje bij te steken. Wat dus betekent dat niemand tekort had! Je kon werkelijk eten tot je er bij neerviel. En dat voor maar 6 eurootjes. Voor degenen die het gemist hebben: laat dit een motivatie zijn om volgend jaar wél af te komen! ;-)

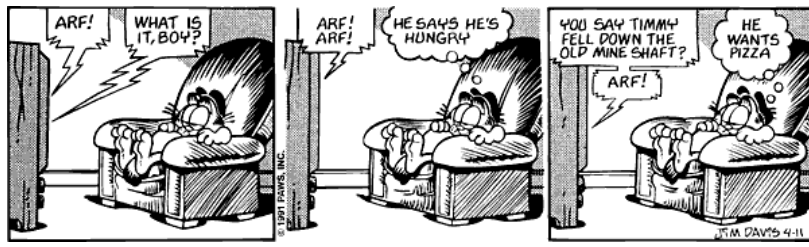

Karaoke hebben we ook alweer gehad. De avond startte om 20h in café de Cantus. Het was nog heel erg kalmpjes toen qua volk, dus besloten we nog een half uurtje te wachten. Toen zijn we er toch maar aan begonnen. We begonnen met enkele hee-eeeeel erg valse liedjes, waardoor plots degene met een normale stem toch wel ook een liedje durfden te zingen. Alleen al omdat ze beseften dat het hemels zou klinken na die misbaksels ;-)

We hadden uiteindelijk toch van alle soorten iets: de valseriken (daarvan waren er in overvloed), de originelen (zoals Henk met zijn rap-versie van Oh Carolina van Shaggy) en twee mannen die niet van de Wina zijn (correct me if i'm wrong) maar toch vaak achter de micro stonden en enthousiast stonden mee te dansen en er ferme ambiance in brachten en ten laatste ook nog Tom die heel vaak de verlegen mensjes heeft vervangen die we maar niet achter de micro geduwd kregen, de mooie stemmetjes (een meisje die bij die twee ambiance mannen hoorde en onze eigen ex-cantor Katie natuurlijk).

Dj Free zorgde voor normale muziek tussen al deze al dan niet verneukte liedjes (gevolgd door ik op 't laatste einde van de avond) zodat onze arme oortjes toch nog wat rust kregen. Zoals de traditie het wil sloot onze praeses af met het laatste nummer en was een alweer heel leuke (gratis!!) avond voorbij...

-Piglet-

WHO IS ?

Bush: Condi! Nice to see you. What's happening?

Condi: Sir, I have the report here about the new leader of China.

Bush: Great. Lay it on me.

Condi: Hu is the new leader of China.

Bush: That's what I want to know.

Condi: That's what I'm telling you.

Bush: That's what I'm asking you. Who is the new leader of China?

Condi: Yes.

Bush: I mean the fellow's name.

Condi: Hu.

Bush: The guy in China.

Condi: Hu.

Bush: The new leader of China.

Condi: Hu.

Bush: The Chinaman!

Condi: Hu is leading China.

Bush: Now whaddya' asking me for?

Condi: I'm telling you Hu is leading China.

Bush: Well, I'm asking you. Who is leading China?

Condi: That's the man's name.

Bush: That's who's name?

Condi: Yes.

Bush: Will you or will you not tell me the name of the new leader of China?

Condi: Yes, sir.

Bush: Yassir? Yassir Arafat is in China? I thought he was in the Middle East.

Condi: That's correct.

Bush: Then who is in China?

Condi: Yes, sir.

Bush: Yassir is in China?

Condi: No, sir.

Bush: Then who is?

Condi: Yes, sir.

Bush: Yassir?

Condi: No, sir.

Bush: Look, Condi. I need to know the name of the new leader of China. Get me the Secretary General of the U.N. on the phone.

Condi: Kofi?
Bush: No, thanks.
Condi: You want Kofi?
Bush: No.
Condi: You don't want Kofi.
Bush: No. But now that you mention it, I could use a glass of milk. And then get me the U.N.
Condi: Yes, sir.
Bush: Not Yassir! The guy at the U.N.
Condi: Kofi?
Bush: Milk! Will you please make the call?
Condi: And call who?
Bush: Who is the guy at the U.N?
Condi: Hu is the guy in China.
Bush: Will you stay out of China?!
Condi: Yes, sir.
Bush: And stay out of the Middle East! Just get me the guy at the U.N.
Condi: Kofi.
Bush: All right! With cream and two sugars. Now get on the phone. (Condi picks up the phone.)
Condi: Rice, here.
Bush: Rice? Good idea. And a couple of egg rolls, too. Maybe we should send some to the guy in China. And the Middle East. Can you get Chinese food in the Middle East?

(met dank aan Pink Pinguin)

RED MEAT

stick ponies for staff people

from the secret files of
max cannon

My poor cat died a couple days ago from chewin' on an electrical cord.

Kind of a stupid thing to do...

Considerin' as it was the only thing holdin' her on to that helicopter blade.

Yooow allemaal,

met deze kort-maar-krachtige alledaagse begroeting begin ik hier aan een teksteke da niemand van ulle zal interesseren, laat staan begrijpen. Maar geef toe, der moet wel eens een les zijn die u ook totaal ni aanstaat, dus ik veronderstel da ge wel ietke verder kunt lezen als die eerste twee zinnedes, die ge na het voorbij zien gaan van het punt (als ik het tenminste ni vergeet te zetten) achter deze zin, gelezen zou hebben. Allé, ik zal u al maar nen dikke proficiat wensen, want ge zijt er blijkbaar al voorbij geraakt. Voor ik het vergeet moet ik u nog duidelijk maken dat deze tekst geen doel, geen onderwerp en zeker geen levenswijsheden bevat. Of dat is althans ni de bedoeling. Het gevoel da ge hebt tegen da ge aan de laatste regel zijt gekomen (als ge daar tenminste geraakt), is bij 99% van de gevallen "what the f*ck was da?!". Moest ge da gevoel nu al hebben, geen nood, das volkomen normaal. Mensen met een tamelijk hoog IQ (intellegentiequotiënt voor de slimsten onder ulle) raad ik aan eerst hun verstand op nul te zetten. Met tamelijk hoog bedoel ik nog altijd vrij laag.

Ge vraagt u misschien af welken onozelaar zich met dees gezever bezig houd... trekt het u ni aan. Ik wou gewoon onze scriptor eens een dienst bewijzen (en wa voor één), door zijn Strakske een bekke te voorzien van... euhmmm... tja, ik kan er geen deftige omschrijving voor vinden. Het zou mij eigenlijk wel verwonderen dat hij dit in zijn Strakske zou durven zetten. De enige twee redenen die ik daarvoor kan verzinnen, zijn dat hij het ofwel zelf ni gelezen heeft, ofwel totaal nix anders had als blad-vulling. Ach ja, hij had het zo vriendelijk gevraagd om alles wa we konden verzinnen van tekst naar zijnen iemeel door te sturen. Vwala se, nu ziede wat ervan komt. Als em nu een bekke respect zou hebben voor mijn werk, waar ik toch wel efkes mee bezig geweest ben (en waarom eigenlijk?), dan zou der hier zo ongeveer tussen van die vierkante haakskes... zoals de dees [], zoiet als "merci grein" moeten volgen. Veel keus heeft em ni, want 't is dadde, oftewel mij een pint trakteren. Alhoewel... 'k zal als domme schacht maar beter ni teveel verwachten. *[nvwEEdpEckEr: goed zo, ge begint al iets minder dom te worden :-)]*

Naar het schijnt zijn er zo van die mensen die da nog neig vinden om dit te lezen. Ik had de voorbije zomer ook af en toe wel eens van die momenten da'k het mij ni kon laten om enkel

vriendinnen ulle meelboks vol te steken met wat ik noemde VIM-mekes (degene die als eerste de betekenis van VIM kan achterhalen mag zich aan een frisse pint verwachten... veel succes dermee). *[nvwEEdpEckEr: Vuiligheid In Mailbox?]* Ge denkt dan de mensen ne keer te kunnen lastig vallen en dan vinden ze da nog neig ook. Ik vraag me dan ook ten sterkste af hoe het gesteld is met mijn vriend(inn)enkring.

Om u eens met iets anders dan gezever op te zadelen, ga ik ff wa serieus proberen te zijn. Het probleem daarvan is dak daar echt ni goe in ben, en da dus maar beter voor nen andere keer laat. Bijvoorbeeld vlak na ne cantus. Waarschijnlijk ben ik dan nog maar steeds den enige da vind da'k ne keer iet serieus kan vertellen, ma 't is toch al een goe begin.

...Verdomme, ik was hier ff aan't rondkijken (alhoewel licht zich nog steeds rechtlignig voortplant (als ge deze ni snapt, gelieve dan tijdelijk uw verstand terug op volle toeren te laten draaien)) en 'k zag zo'n ombetante mug. Wa doet dat op mijn kamer??? En dan nog wel in dees seizoen. Ik denk dak maar beter mijn theoretisch inzicht even bovenhaal...

Ne normale mens probeert ze dood te kloppen, of op d'één of d'ander manier toch te doen creperen (wa totaal nix met pannekoeken te maken heeft). *[nvwEEdpEckEr: ha neen, want dat is met een circonflex erop...]* Ma dat is dus volledig tegen mijn redenering. Ge moet ze ni doodkloppen, neenee, ge moet wa sadistisch doen :-). *[nvwEEdpEckEr: ik heb zo de indruk dat de schachten gaan afzien als Grein volgend jaar ontgroend zal zijn ;-)]* Het eerste wat ge doet is die ne keer ne goeie slag van de molen geven. Daarna legt ge ze voor u raam, zodat de rest kan zien da ze beter wegblijven. Ik hoop dak just ben in m'n redenering :) En dan maar hopen da die da wa langer as 1nen dag overleeft, da de ander muggen zien da ze aant lijden is. As't echt moet plakt ge ze gewoon met plakband aan uw ruit.

Ach ja, genoeg gezeverd over muggen, waar was ik weer-al gebleven?! Doet er ook ni toe. 'k Zal nog maar wa voort babelen, alhoewel mijn inspiratie aan't verzwakken is. Ik voel dak na die 2 maandjes hier in Gent toch wa slaap in te halen heb. Beter ff gaan maffen dak sebiet weer in form ben voor te gaan overpoorten (als da woord nog ni bestond, dan is het bij deze uitgevonden). Maar omdat ik zoveel compassie met ulle heb, gun

in ulle nog wa tijdopslorpende tekst.

Ik wou in de eerste plaats nog eens een dankwoordje voor onze lieve sint uitbrengen. 't Was echt wel plezant dat em mij eens in het middelpunt van de belangstelling wou zetten, maar ik raad hem aan om da in 't vervolg op een andere manier te doen. Ik wil het em wel gerust vergeven. De meeste mensen die een moeilijke jeugd gehad hebben, zoeken naar een manier om hun gevoelens uit te drukken in de maatschappij, maar om mij daarvoor als slachtoffer te nemen vind ik toch wat overdreven. Ik moeder wel bij zeggen dat als er binnenkort enkele mannelijke klasgenoten achter mijn gat zouden lopen, ik waarschijnlijk enkele maatregelen zal moeten treffen. In de eerste plaats houdt dat in da 'k loop voor mijn leven, rechtstreeks naar mijne velo zoda 'k verder kan fietsen voor mijn leven, wat toch wel heel wa sneller gaat. *[nvwEEdpEckEr: ge moogt diene velo eens komen halen op mijn kot die Werner heeft "hersteld", dan zulde die mening wel herzien]* Hopelijk voor Vermang komt hij mij dan enkele dagen in tegen! En voor de rest is het denk ik ni slecht om ook nog een lief te zoeken, om het tegendeel te bewijzen van wat over mij beweerd werd door onze 'lieve' sint.

Voor de rest nog dank voor de vele nic-nac'skes die meer de vloer van het auditorium bekleedden dan onze magen vulden, en da mandarijntje. En natuurlijk ook merci voor de les eens te komen storen!

Bij deze ga ik ulle eens stillekesaan gerust gaan laten. Ik hoop da 'k toch wa volk tegenkom (of tegen da ge dat hier leest "tegenkwam") op de Godfatherfuif. *[nvwEEdpEckEr: muhaha, de ironie...]* En op de massacantus, het schachtenconvent, de vele clubavonden en last but not least ook nog es in de les (als het mij goed uitkomt).

Het enige da 'k ulle nog verschuldigd ben zijn de vriendelijke groeten, en natuurlijk nen dikke proficiat omda ge doorgedaan zijt tot het einde!

greetzzz,
grein

brooklyn

a passion for fashion

RED MEAT

half-hearted sips from the
sagging udder of boredom

from the secret files of
MAX CANNON

A few years ago, I used to sweep the floors at this country and western bar. There was this big glass aquarium behind the bar that was full of a bunch of real live rattlesnakes.

Part of my job was to feed them snakes two times a week. But the owner fired me when they all went crazy and got loose.

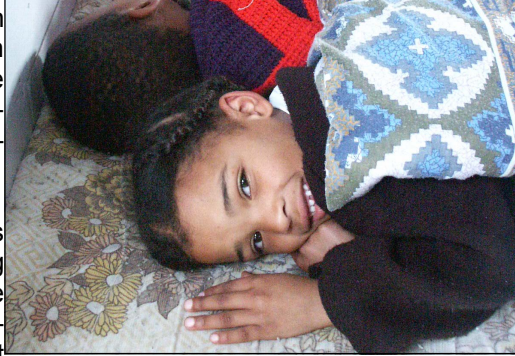

©1997 MAX CANNON

I probably shouldn't of gave them snakes candy bars.

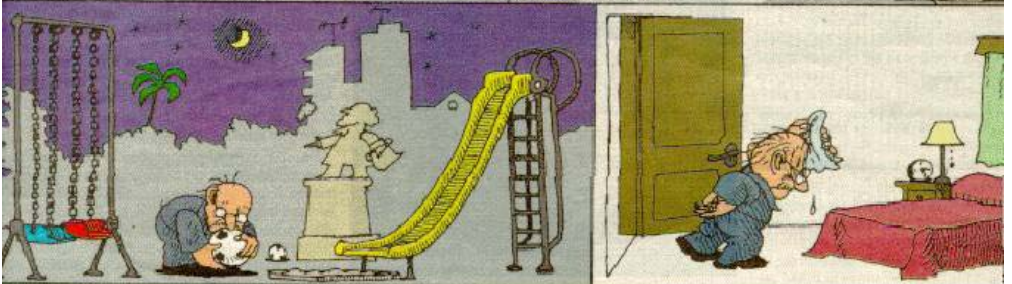
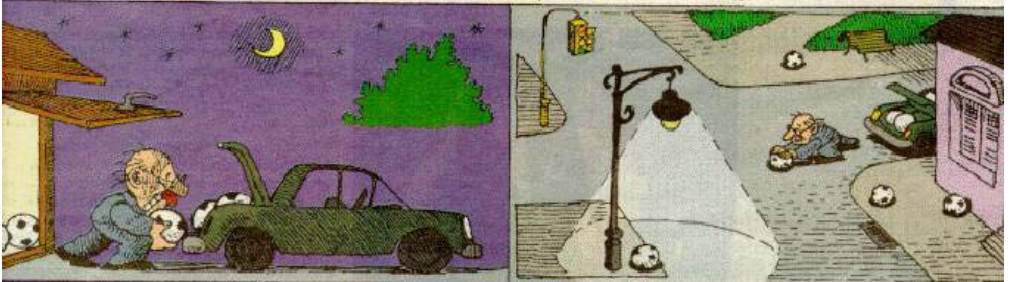
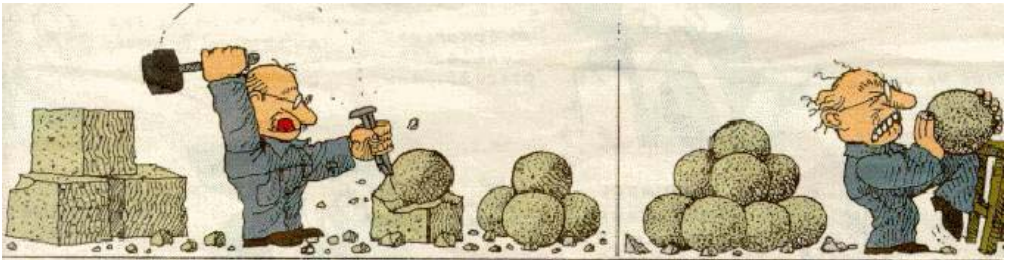
Omdat de speelgoedinzameling zo'n overdonderend succes kennen, krijgt nog iedereen de kans tot na het weekend (maandag 16 december that is) om zijn goed hart te tonen door de zolder op te klimmen en een grote doos met speelgoed te vullen.

Zoals reeds verteld in het vorig Strakske en op de affiches die uitgehangen werden, zal het speelgoed gebruikt worden op het kerstfeestje van het kinderdagcentrum "Educare Disneyland" in Zuid-Afrika. Een volledig verslag volgt (hopelijk met foto's, zo is mij toch beloofd ;-) in het eerste Strakske na de kerstvakantie.

We weten dat het examens zijn, we weten dat jullie tijd heel kostbaar zijn, maar we weten ook dat niemand uren aan een stuk kan leren of projecten maken. Maak er dus een mooie pauze van en doe wat oude herinneringen op aan je jeugdijaren terwijl je alle overbodige speelgoed uit de weg ruimt. Als het kan helpen: vraag dan eens bij jezelf af wat je er nog mee gaat doen. Als je tot de conclusie komt dat je het binnen 5 jaar toch wegsnijmt als je het huis uittrekt, breng het dan nu mee naar Gent en maak enkele kinderen zeer gelukkig.

Veerle Fack gaat «dichter bij de mensen» in Laarne

Professor informatica

Waagt zi

• GENT

• LAARNE

Vanavond lezen Geertrui van Ren-terghem, Viviane Burssens, dichteres Arsizoë en Sam De Kegel in het nieuwe Laarnse gemeentehuis werk voor van acht dichters. Onder het thema «Met open ogen» worden ook zes gedichten van Veerle Fack gedeclameerd. Op zich niks bijzonders, ware het niet dat de dame professor Informatica is in de vakgroep Toegepaste Wiskunde en Informatica aan de universiteit van Gent.

IVAN NIMMEGEERS

«Al tien jaar schrijf ik sporadisch gedichten, maar de laatste twee jaar iets intensiever», vertelt Veerle Fack. «Totnogtoe ben ik nooit met mijn poëzie naar buiten gekomen. Vanavond zal dus de eerste keer zijn.»

De professor begon te dichten na de begrafenis van haar schoonbroer. «Ik trachtte toen de gevoelens van mijn zus te verwoorden en ik voelde dat ik daarmee naar buiten kon ko-

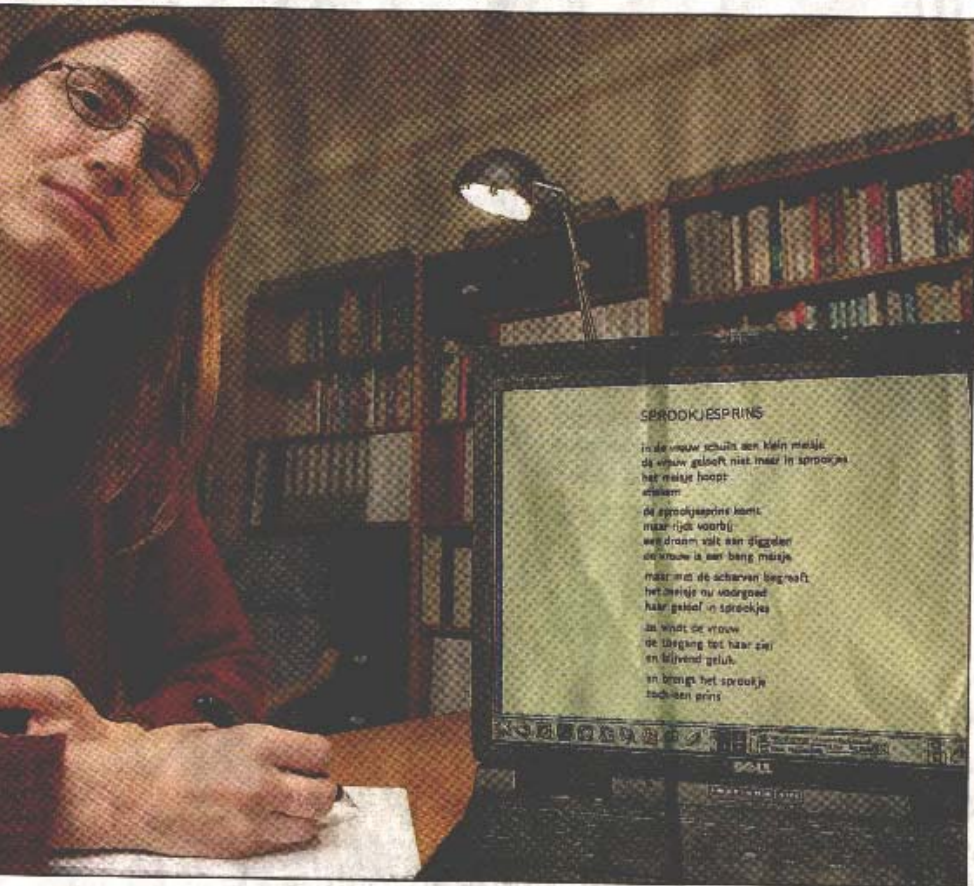
Veerle Fack: «Wiskunde en Informati

men. Poëzie is voor mij een manier om ervaringen te verwerken. Dingen die ik meemaak een plaats in mijn leven te geven.»

REIS

Veerle giet haar gevoelens en gedachten in woorden. «Gedichten schrijven is ook een innerlijke reis: gewoon in mezelf zitten graven. Opmerkelijk is dat ik zeer lang getwijfeld heb of ik wel gedichten schreef, maar nu denk ik wel dat de inhoud poëtisch is», stelt Veerle, die nog maar net

ch aan poëzie

«...waren mijn lievelingsvakken. Maar ik heb poëzie en dans nodig om mij compleet te voelen.» Foto Vande Velde

toetrad tot de dichtersgroep «KeerKring» waar ook haar vader Emiel Fack deel van uitmaakt.

DANSEN

Veerle, sinds 1995 professor aan de Universiteit Gent, combineert wiskunde en informatica met poëzie schrijven en dansen. «Wiskunde en informatica waren mijn lievelingsvakken, maar ook het dansen zit mij in het bloed. Ik was actief bij de volksdansgroep De Moddevijvere in Laarne en

dans nu aan het Instituut voor Historische Dans-muziek en theater-Praktijk (I.H.D.P.)»

«Poëzie en dansen, het intuïtieve en gevoelsmatige, sluiten bij dat exact wetenschappelijke perfect aan. Ik heb ze alle drie nodig om mij compleet te voelen», besluit Veerle.

De poëzieavond «Dichter bij de mensen», een organisatie van het gemeentebestuur en de cultuurraad van Laarne, vindt vanavond om 20 uur plaats in de raadzaal van het nieuwe gemeentehuis. De gedichten worden afgewisseld met muzikale intermezzo's door Ultraya. De toegang is gratis.

AGENDA

Balegem

Anna een thema-avond «Roken en hoe ermee omgaan» in Jeugdhuis Lodejo, Dorp Oost 1. (IND)

Merelbeke

DROPPING – Wie het leuk vindt om

Misschien niet direct de meest grappige rubriek in het Strakske, maar om één of andere reden voel ik mijn moreel verplicht om jullie, cultuurbarbaren als jullie zijn, toch het één en ander bij te brengen. We beginnen met een klassiekertje, dat jullie waarschijnlijk nog allemaal in het middelbaar ooit eens gezien hebben. En terecht...

Shall I Compare Thee...

William Shakespeare (1564-1616)

*Shall I compare thee to a summer's day?
Thou art more lovely and more temperate:
Rough winds do shake the darling buds of May,
And summer's lease hath all too short a date.*

*Sometime too hot the eye of heaven shines
And often is his gold complexion dimmed;
And every fair from fair sometime declines,
By chance or nature's changing course untrimmed.*

*But the eternal summer shall not fade,
Nor lose possession of that fair thou ow'st,
Nor shall Death brag thou wand'rest in his shade,
When in eternal lines to time thou grow'st.
So long as men can breathe or the eye can see,
So long lives this, and this gives life to thee.*

En omdat het gedicht op prof. Fack haar laptop waarschijnlijk niet zal te lezen zijn (het was al nauwelijks leesbaar in de krant, laat staan nadat ik het ingescanned en uitgeprint heb...), kun je het hier wat beter nalezen:

S P R O O K J E S P R I N S

Veerte Fack

*in de vrouw schuilt een klein meisje
de vrouw gelooft niet meer in sprookjes
het meisje hoopt
stiekem*

*de sprookjesprins komt
maar rijdt voorbij
een droom valt aan diggelen
de vrouw is een bang meisje*

*maar met de scherven begraaft
het meisje nu voorgoed
haar geloof in sprookjes*

*zo vindt de vrouw
de toegang tot haar ziel
en blijvend geluk*

*en brengt het sprookje
toch een prins*

Zelf last van dichterlijke uitspattingen? Schrijf uw hersenspinsels neer en stuur ze naar scriptor@wina.rug.ac.be.

Laat mij gewoon het weekend eens overlopen zodat ik bij degenen die meewaren mooie herinneringen oprakel en de anderen een nog groter schuldbesef in hun strot ram ;).

Dankzij overvloedige regenval uit de hemelsluizen boven ons mooie dorpje Stavelot waar we het hele weekend gedwongen (lichte dwang) waren te verblijven viel de geplande tocht op vrijdagavond letterlijk en figuurlijk in het water. Geen nood, een kwisje als noodoplossing met daarbij hotdogs, gluhwein, warme chocomelk en andere alcoholische dranken maakte veel goed. We bleven zelfs lingo spelen tot in de late uurtjes.

Het studentgehalte was nogal hoog bij alle aanwezigen waardoor zaterdagmorgen de eerste wakkere lijken aan de ontbijt tafel zich pas tegen de vroege middag vertoonden. Maar veel tijd om wakker te worden was er niet want er stond een hele zware mountainbikerit op het programma. Na enkele heuvels, die meer op uit de kluiten gewassen cols leken, beklommen te hebben met de nodige valpartijen, waardoor we met enig heimwee moesten terugdenken aan Mankschacht, waren we moe! Heel moe! En vuil omdat die bospaadjes veel leuker waren dan de eindeloze beklimmingen. Maar na een 4tal uurtjes gemountainbiked te hebben konden we in ons knus huisje in de zetel ploffen met alweer een kopje heerlijke warme chocomelk.

's Avonds, na enkele gezelschapsspelletjes en toen onze frigo een 30tal kilo's lasagne lichter was, stuurden we de ganse bende toch nog op een onverwachte dropping in mistig en ijskoud weer. Enkel een richtingsaanduiding kon de verschillende groepjes terug in ons vertrouwde huisje brengen. Het enige dat misschien wel nog vermeld moet worden is dat tussen de dropingsplaats en het huisje een bos met minimale doorsnede van een 4tal kilometer gelegen is. Het verbaasde dus ook niemand dat er groepen waren die onderweg de Watervallen van Co of een pitstop in Francorchamps er met plezier bijnamen. Vooraleer iedereen in zijn eigen vertrouwde bedje lag was het dus heel dicht bij het opgaan van de zon die zich toch wegstopte achter die oude grijsaards van regenwolken.

U had het al geraden, deze jongens zorgden voor echte "Haute Cuisine"...

Eouvier doet een "ad tetten"

Deze "toren van Babel" zorgde ook soms voor spraakverwarring :-)

Zondag was er een algemene wekkernegatie met als gevolg dat iedereen pas na de middag aan de weeral rijkelijk gevulde ontbijttafel verscheen. Deze dag stond een kort dorpspelletje en een Winacantus op het programma waarover nog lang zal nagepraat worden. Het dorpspelletje verwaterde alweer maar hierdoor heeft toch iedereen eens de kans gehad om onder lichte dwang het mooie dorpje waarin we gesettled waren een goedkeurende blik van authenticiteit te geven. Waar na we heerlijke bierworsten met aardappelen en appelmoes in onze magen propten tot we wel moesten cantussen om de afscheiding beter op gang te krijgen.

Zoals alle cantussen in gesloten groep was het begin stil en traag, maar toen onze goed vriend Bier almaar meer mensen in zijn macht kreeg werd het ambiancerecord in Stavelot verbrijzeld. 10 bakken vriendjespolitiek werden geledigd door zowel dappere schachten (die ietsje langer nuchter bleven dan op de oefencantus) als luidruchtige rest. Alweer kropen we laat in ons bedje met een overheersend "ik hou van bier"-gevoel.

's Maandags was er wel één heel groot verschil met vorige topdagen, we moesten heel vroeg uit de veren. Om 8.20u passeerde onze wandelende wekker al via ieders houten hoofdje, de herinnering aan de voorbije cantus was direct minder. Maar weeral geen nood, tijdens onze treinrit naar huis hielden we nog een tussenstop in Oceade, alwaar de bubbelbaden, Turkse stoombaden, sauna's, glijbanen en ander nats ons heel goed bevielen.

Zodoende kon iedereen met heel veel aangename herinneringen terugkeren naar papa en mama om de volgende dag al terug in de les te zitten met een griepaanval van heimwee naar Stavelot.

Het was héél leuk en hopelijk tot volgend jaar,

Het Weekendcomité

HIJ KOMT, HIJ KOMT...

Het was vroeg in de ochtend toen piet op een nogal onaangename wijze wakker gemaakt werd door zijn wekkerradio. Het onaangename bestond in dit geval uit het feit dat de nieuwste hit van Nelly Furtado ofzo ("I Love you, baby aaaaajihaa, love you") uit de luispreker van zijn wekkerradio weergalmde. Boos gaf piet het ding uit de aldi een klop, en nog één. Helaas is piet nogal onhandig met het ding en was de hulp van mevrouw piet nodig om het ding tot stilzwijgen te krijgen zonder het onherstelbaar te beschadigen. Hetgeen trouwens in het verleden al twee maal gebeurd was, vandaar de nogal vlugge reactie van mevrouw piet.

Meneer piet bromde iets, zei aan mevrouw dat ze zo geen herrie moest maken en draaide zich om direct daarna weer in een diepe slaap te verzinken, ware het niet dat die diepe slaap (hmmm, Cameron Diaz...) nog geen 30 minuten later verstoord zou worden door mevrouw piet die hem op een nogal hardhandige manier liet weten dat het al kwart na acht was. Aangezien piet aan sint beloofd had om tegen acht uur aan S9 te staan, besloot piet wat humeurig om toch maar zijn luie krent uit het warme nest te hijsen. "Hopelijk is sint de afspraak niet vergeten en staat hij daar nu te draaien in de bijtende kou..." dacht piet gniffelend. Tja, het was zijn stomme idee niet geweest om zo vroeg af te spreken.

Piet liet het niet aan zijn hart komen en maakte zich eerst een roerei, vooraleer uitgebreid te gaan douchen. Op zijn dooie gemak trok hij de kleren van de dag ervoor aan. Boxer shorts, altijd lekker, korte broek, kwestie van eens onozel te doen en al goed voorbereid te zijn op wat zou volgen die dag, en witte T-shirt. Big mistake. Soit, piet kuiste nog vlug even zijn tanden met zeezout, want Theramed maakt wel mooie beloftes, maar daar blijft het dan ook bij. Nog vlug even de krultang door zijn warrige bos haren en daar sprong piet op zijn stalen schimmel. Het was inderdaad verdomd bijtend koud, dacht piet, terwijl zijn wijde korte broek om zijn matig behaarde benen wapperde.

Aangekomen op de sterre groette de piet enkele stoute kindjes. Wacht maar tot straks, dacht hij vergenoegd, we zullen dan wel eens zien of het zo'n "goede morgen" zal zijn voor hen. Muhahaha. Eventjes weigerden de schuifdeuren dienst, maar

een ferme snot bracht daar al gauw verandering in. Piet daalde af in de diepe krochten van het ondergrondse netwerk onder het gebouw, alwaar hij de sint in vol ornaat aantrof, zijnde jeans, hemdje en rugzak. Hij kon het niet laten om bij zichzelf te denken dat hij daar wel mooi voor piet snot zou gestaan hebben moest hij zo stom geweest zijn om op tijd te komen.

De sint werd na wat geklummel en gekreun in zijn gewaad geholpen en ook de andere piet, voor het gemak piet2 genaamd, kwam aangehuppeld. Of neen, eigenlijk had de tred van piet2 meer weg van een ziek nijlpaard, het gehuppel daartegen kwam van een veel liefelijker wezen: het Kerstelfje. Graag had ik de afwezigen enkele foto's laten zien, maar helaas heeft piet3 die nog niet opgestuurd en dus kunnen ze niet gepubliceerd worden. Maar voor de onwetenden die zich ongetwijfeld afvragen wat een Kerstelfje komt doen op 5 december: dat is een ander verhaal (jaja, gepikt van Herman Brusselmans, so what?). Wat ik wel kan verklappen is dat de woorden: Sint, Kerstman, vete, bedrog, overspel, ontvoering en prostitutie erin voorkomen. Misschien kan één van jullie het verhaal wel beter herconstrueren en opsturen naar scriptor@wina.rug.ac.be ?

Nadat ook het Kerstelfje ontbloot en weer aangekleed was, vertrok het stel op een rondreis door midden-sterre. Het was een tocht die niet zonder gevaren was, en niet zelden kwamen zij op duistere locaties vol gevaarlijke wezens. Maar gelukkig hadden zij benevelend vocht mee dat hun vijanden op een zijspoor zette. Ook kwamen zij tot 5 maal op openbare plaatsen alwaar zij met de gulle hand eten aan de hongerigen gaven, alvorens hen volledig te vernederen tegenover hun soortgenoten. Rond het middaguur trokken zij naar de Cantus, de plaatselijke taveerne, om aldaar het door de waard voorgezette eten met veel smaak te verorberen. De reis werd daarna voortgezet en dit keer werden zij bijgestaan door een koene ridder die in het bezig was van een vurig ros op wielen om hen her en der door de gevaren van de stad te leiden, op hun bezoeken van erelid naar erelid. Die waren gelukkig niet altijd even vijandig gezind en op het einde van de dag wachtte het reisgezelschap een behouden thuiskomst. Eind goed, want het blaadje is vol.

<T!M> aka wEEdpECKER

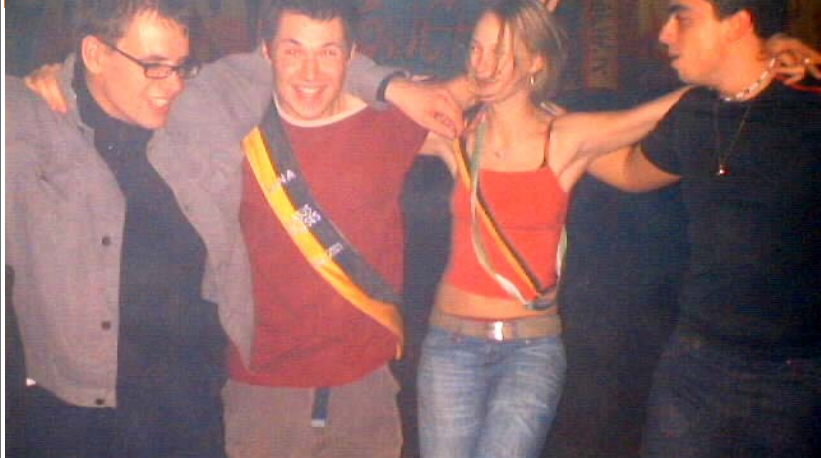
Iedere fuif is een gelegenheid om te zeggen dat de muziek goed of slecht is. Wanneer deze slecht is, was dat omdat de dj hun favoriete nummer niet gespeeld heeft, omdat het constant metal was ipv techno (of omgekeerd), omdat er te weinig of teveel slows werden gedraaid, omdat het steeds “Kabouter Plop” of “Opblaaskrokodil” of “De Pizza-hut” of nog iets anders was,... Daar is echter één oplossing voor: laat de mensen die komen zelf hun muziek op voorhand kiezen! Dan moeten ze achteraf niet komen zagen over de muziek. En zo hebben we het dus allemaal geregeld. (De top-100 is te vinden op de WI-NA-website onder “Actief”-“Feest”)

Doordat we flyers uitgedeeld hadden aan bijna (omdat sommige mensen ‘vergeten’ rond te gaan waren in bepaalde richtingen – ik kijk zéér boos in jullie richting grrrr) iedereen om hun top-3 samen te stellen, had dus zowat iedereen zijn favoriete muziek kunnen kiezen. Het nummer dat meest gekozen werd stond op nummer 1 – uiteraard, zoals je het wel verwacht... Ik moet eerlijk toegeven, jullie hebben een vree aparte muzieksmaak! Wie kiest nu Beethoven voor nummer 1!?! Anyway, het was jullie fuif, met jullie muziek, dus daar zat ik voor niks tussen. Als je het nummer 100 wou horen, moest je dan wel om 22u al afkomen, want toen zijn we begonnen. Anders duurt de top-100 tot 5 uur en komen ze aan je oren zagen dat da te laat is.

Er was in ieder geval wel weer een hoop volk aanwezig, de zaal zat goed vol. Natuurlijk iets minder dan de eerste fuif, maar het is dan ook al wat later op het semester, sommigen hebben projecten af te werken, anderen beginnen al te studeren voor de examens,... Van ambiance was er toch ook wel sprake, zij het niet constant. Das ook redelijk logisch, want als er zo ineens een schril contrast tussen muziekgenres kan optreden, staat de hele dansvloer raar te kijken, van “What the fuck?!”. Al bij al was er toch genoeg ambi om van een goeie fuif te spreken. Drank is er ook weer gevloeid, de pinten werden gezopen, breezer- en longdrink-toestanden werden door de rietjes gezogen, zelfs cola was er aanwezig (geen positief punt, maar allé).

Tussen al dat plezier kan het altijd eens gebeuren dat de

T. voert onschuldig meisje dronken... ;-)

een of de andere zijn neus breekt! Jawel, dat is zeker mogelijk, vraag maar aan die ene gast! Ik heb niet gezien hoe het gebeurd is, maar de gevolgen heb ik wel gezien: veel ambiance weg, beetje bloed, kromme neus, de helft van het praesidium in de inkomhal, en zelfs de politie op straat erbij. De een zegt dan dat hij een klop gekregen heeft, de andere zegt dat de eerste liegt. En als ze die gast die geslaan heeft nog eens zien, "Dood é maat" – insider. Who cares??? Vanaf dat ze een onschuldig praesidiumlid op zijn bek beginnen slaan kan da mij allemaal niet meer schelen, zolang de orde, rust en vrede hersteld wordt. Gelukkig heeft het niet té lang geduurd, was degene die 'geslaan' heeft te bang om nog te blijven en kon de fuif zonder problemen verdergezet worden. Hopelijk komen we zo'n toestanden niet meer tegen!

Kort samengevat: goeie sfeer en ambiance, gevecht van 'knockout-in-1st-round' tussendoor, en redelijk veel volk. Het was in orde.

Free

RED MEAT

shower from the clocktower

from the secret files of
MAX CANNON

The flies in my apartment are drivin' me crazy...theres a million of 'em.

©1996 MAX CANNON

I should probably clean up the kitchen.

I guess it's time to bury Aunt Sally, too.

RED MEAT

glitter in your gruel

from the secret files of
MAX CANNON

When I was ten, my mother put this painting of a chihuahua with big scary eyes up in my bedroom, and I begged her to take it down.

©1996 MAX CANNON

She said she couldn't...or the devil clown under my bed would kill her.

DIVINE DIVINITY

schitterend spel
king onvermijde-
lijk.

Alsof ik enige keuze had... Niet alleen is deze RPG van Belgische makelij, ook 3 WiNA-leden hebben nog gewerkt bij Larion Studios. Als je dan nog eens weet dat dit een geworden is, was een bespre-

Het spel begint in het dorpje Aleroth, dat belegerd wordt door Orcs (net als alle dorpen en steden in Rivellon, de wereld waar je je in bevindt). Beetje bij beetje krijg je nieuwe quests die je mag oplossen. Let wel, mag, want als er iets je niet aanstaat of te moeilijk lijkt, dan ga je gewoon je eigen wel en verzamel je experience punten door een andere quest op te lossen.

Met je experience vul je levels op, en komt je karakter op een nieuw level. Per nieuw level krijg je 5 punten die je kunt toedienen aan Strength, Agility, Intelligence en Constitution. Strength bepaalt hoe hard je aanvallen zijn en hoeveel gewicht je kunt dragen, Agility staat voor je behendigheid, zijnde de doeltreffendheid van je aanvallen en mogelijkheid tot ontwijken. Intelligence zorgt ervoor dat je magische spells kunt casten. En Constitution bepaalt leven en vitaliteit.

Maar dat is natuurlijk niet alles. Je krijgt bij elk bereikt level de kans om een skill te leren. Dat gaat van behendigheid met een wapen naar keuze, over het uitbreiden van je gezichtsveld, het leren plaatsen van vallen, oproepen van de doden (een van mijn favorieten, kun je 5 warriors oproepen die in je plaats vechten terwijl je zelf een pintje kunt gaan pakken), tot het omtoveren van je slachtoffer in een weerloos konijntje. Dolle pret!

Je zult nooit alle skills kunnen behalen, en sommigen zijn ongetwijfeld zo goed als nutteloos terwijl anderen dan weer uiterst doeltreffend zijn, het is een beetje zoeken. Spel opslaan voor je je skill uitbestedt dus. En dan een onwetend slachtoffer zoeken om te testen :-).

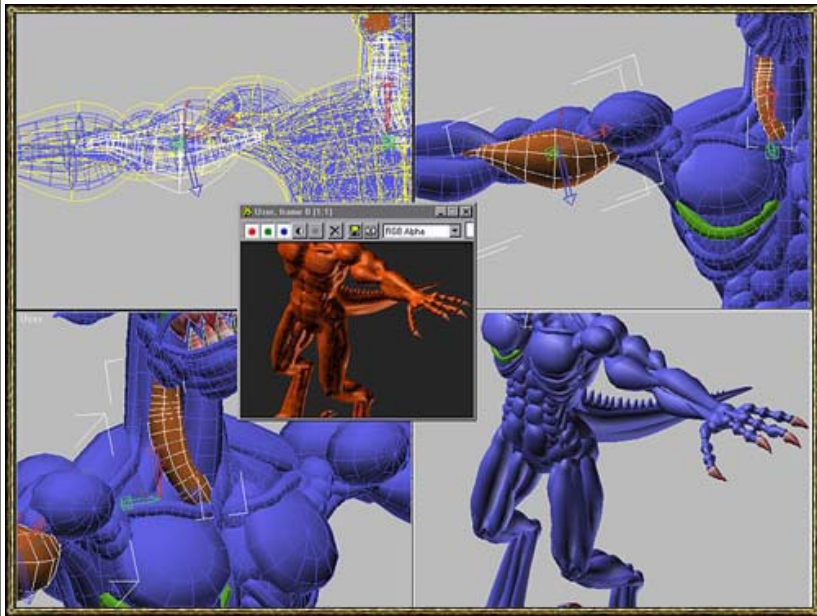
De wereld van Rivellon is groot en het voordeel is dat het spel absoluut niet lineair is. Je kunt gaan en staan waar je wilt, als zul je als level 2-karakter met een armzalig dolkje, de duistere en gure wegen door het bos niet overleven. Maar het hack 'n slash gehalte is onder

Prachtig Art-work...

Eén van de vele leuke skills... vuurregens laten neerstorten op je vijand...

Kosten, noch moeite werden gespaard om alles er levensecht te doen uitzien...

controle gehouden (geen Diablo 2 toestanden) en indien je weer eens dreigt te sterven, zoek je gewoon een bed op en je bent weer helemaal bijgetankt.

Over de graphics kunnen we kort zijn: ze doen wat ze moeten doen, een RPG-wereld opbouwen die bevolkt is met Dwergen, Mensen, Tovenaars, Elfen, Orcs, Trollen en Lizards (kwestie van eens een nieuw ras tussen de reeds bestaande Tolkien-rassen te gooien). Je ziet het vuur niet vonken als je een zwaardgevecht aangaat, maar sommige spells zien er wel knap uit. Wie houdt van vuur en bliksem zal niet teleurgesteld worden.

Het besluit is simpel: dit spel is verslavend goed. De vrijheid die je hebt, de vele verschillende quests (bevrijden van gekidnapte mensen, een Trollenschuilplaats opruimen, een oude tovenaar weer tot leven wekken in ondergrondse kerkers, een brief bezorgen, verveling is er nooit), de handige hulpmiddeltjes (een kaart waar belangrijke punten op aangeduid worden, een dagboek met al je quests in), de rijke conversaties en de smakelijke humor (je bevind je op een begraafplaats. Een grafzerk spreekt over een Jake die zijn vrouw niet afkan en zeker geen bloemen van haar wil. Eventjes verder staat het graf van Jake's vrouw met een vaas bloemen. Wat doet elke rechtgeaarde weirdo? Inderdaad, de bloemen op het graf zetten en Jake wackerschudden...) het zorgt er allemaal samen voor dat dit spel je uren aan een stuk kan bezighouden, zonder je ook maar één enkel ogenblik te vervelen.

Tot slot misschien nog 2 minpuntjes: het is helaas niet mogelijk om de quests op een goeie of slechte (als in "evil") manier op te lossen (zoals bv in Black & White), blijkbaar zijn de mannen van Larion Studios allemaal brave communicantjes (al weten wij wel beter ;-)). Je word dus afgestraft voor foute dingen, grof taalgebruik, ... En tenslotte zijn er de vele bugs, persoonlijk had ik nogal wat last van geheugenfouten e.d. Gelukkig zijn de meeste opgelost na het installeren van een fix-pac vanop de website. Rules!

<T!M> aka wEEdpECKER

Daar het semester langzaam maar zeker ten einde loopt, wordt het eens hoog tijd een overzichtje te maken van al hetgeen er op cultureel vlak in de Wina gebeurd is, en dat is toch nog redelijk wat: een paar concerten, Night of the Proms, de pinteliersavond, en een S.M.A.K.-bezoek (met fuif !)

Beethoven

Het semester ving aan met een concert van Beethoven, dat op een rustige zondagmiddag plaatsvond. Op het programma stonden de 5e en 8e symfonie. de Filharmonie, onder leiding van Philippe Herreweghe, de dirigent, bracht ons eerst de 8e, de minst gespeelde van de 9 symfonieën, waarin de vrolijke toon van het werk nogal opviel, iets wat ongewoon is bij Beethoven. Dit werk bleek een opwarmer te zijn voor de bombastische 5e, die na de pauze volgde. Een werk dat ons aan onze stoel deed kluisteren, waarin, in tegenstelling tot het eerste, het agressieve en grootse karakter van Beethoven weer volledig tot zijn recht kwam. Na afloop genoten we nog van een blonde Lefe, in de receptiehal van de Bijloke.

Pinteliersavond

Twee weken later volgde de Pinteliersavond, die deze keer in de Tam-Tam startte. 3 Teams van 3 à 4 man werden van daaruit op Gent losgelaten met cryptische omschrijvingen, die hen, mits enige telefonische hulp nu en dan, naar de betere cafés rond de Overpoort, waaronder Speaker's Corner, het Hemelsbreed Verschil, en de Dolle koe, en later op de avond in buurt van de Korenmarkt, zoals de Sphinx, de Platte Beurs, Le Bal Infernal en t'Geduld, leidden. Daar wachtte hen dan aller-

hande opdrachten. Zo moesten ze onder meer een speech in een café houden, handtekeningen verzamelen, een stripverhaal maken en het Gravensteen

herververoveren, en kregen ze een filmkwis, een puzzel en andere raadsels voorgeschoteld.

Aangezien er meestal ook iets genuttigd werd, kreeg de Templier, het café waar de 'finale' doorging, dan ook een lichtjes beschonken bende over de vloer, waar elk team moest demonstreren hoe goed zij wel het dansje van "The

Ketchup Song" beheersten. Originaliteit werd uiteraard beloond, zoals de poging van het groepje met Henk en Bart Vermang, om een uitvoering in canon te brengen. Jammer genoeg mocht het niet baten voor hen, aangezien het team van Deborah, Lotmar en Leon als bezetenen Gent hadden doorkruist, en zowat alle opdrachten tot een goed einde hadden gebracht. Zij werden dan ook tot winnaar uitgeroepen. Merci aan iedereen om mee te doen, en bedankt aan Jan Hollez voor zijn hulp bij de organisatie.

Night of the Proms

En daarmee laten we de maand oktober achter ons. Naar jaarlijkse gewoonte trokken we vervolgens, dit jaar met niet minder dan 74 man, richting Antwerpen om the Night of the Proms bij te wonen. Ter plekke aangekomen bleek de sfeer er al goed in te zitten. Dat was te horen aan de talrijke cantusliederen die weergalmden in en voor de inkomhal. Na goed en wel een plaatsje, niet ver van het podium, te hebben bemachtigd, kon het spektakel beginnen.

Wat we dan te zien kregen was een geslaagde afwisseling tussen populaire klassieke muziek en popmuziek. Dit jaar kreeg de viool alle aandacht, mede door de 22-jarige virtuoos

David Garrett, die ons onder luidkeels geroep van het vrouwelijke publiek onder andere de derde beweging van Beethoven's beroemde vioolconcert bracht, bijgestaan door het symfonieorkest II Novecento en het koor Fine Fleur.

Elgars "Land of Hope and Glory" was weer een meezinger van formaat, evenals "Don't You (Forget About Me)" van de Simple Minds. "Belfast Child" was ongetwijfeld een van de hoogtepunten van de avond. Daarna zorgden oa. John Miles, met het prachtige "music", The Pointer Sisters en Rob de Nijs nog voor de nodige ambiance. Dan zat de Proms er jammer genoeg weer op en keerden we langzamerhand huiswaarts. Een zeer fijne avond liep ten einde.

Wordt GeS.M.AK.t

Een week later organiseerde het S.M.A.K een exclusieve rondleiding voor studenten. Er was jammer genoeg een ietwat lage opkomst bij de Wina (ze zouden het zich nog beklagen later), waarschijnlijk lag het aan de redelijk hoge toegangsprijs (8 euro), maar soit, het bleek zeker de moeite. De massa werd in groepjes verdeeld, en kreeg een gids toegewezen, die ons uitleg verschaftte bij de werken, films en tekeningen, van artistieke duizendpoot Jan Fabre, Die uitleg was echt wel nodig, anders zou ge echt het overgrote merendeel van zijn werk niet snappen. Films waar Fabre als kever verkleed rondloopt, en waar een man die met zijn eigen lichaamssappen vecht, het zijn maar enkele voorbeelden. Uit Fabres oeuvre, waarvoor hij soms zijn eigen bloed of andere lichaamssappen gebruikt, blijkt zijn fascinatie voor de insectenwereld, en de metamorfosen die daarin plaatsgrijpen. Echt wel de moeite om te eens bezichtigen alleszins, maar dan best wel met een gids erbij.

Toen de rondleiding erop zat, werden we naar het Kuipke geleid, waar we getrakteerd werden op een zeer lekkere portie mosselen. Ondertussen was er een dj wat ambiance aan het maken, en naarmate de avond vorderde, ontstond daar een fuif, waar alle drank dan ook nog eens gratis bleek. Enig minpuntje was dat het rond halfdrie ten einde liep, ze zouden dat volgend jaar wat langer moeten laten duren, want t'was echt wel de max. *[nvwEEdpEckEr: en zelfs de DJ bleek uiteindelijk meer in zijn mars te hebben dan we eerst vreesden... KICK ASS!!!]*

Concert

Als laatste activiteit was er nog een concert in de Bijloke, van Grieg en Nielsen, met wederom de Filharmonie, onder leiding van de jonge Finse dirigente Susanna Mälkki. Als inleiding had men gekozen voor een werk van Sibelius. Daarna zou het pianoconcert van Grieg volgen, ware het niet dat er ons gemeld werd dat de pianiste ten val was gekomen, en dat het blijkbaar ernstig was. Bijgevolg kon zij niet optreden, en werd het concert overgeslagen. Jammer, want dat was eigenlijk de 'hoofdact'. Daarna volgde nog de 5e symfonie, een symfonie die in stijl aansluit bij de moderne muziek, niet echt mijn ding, moet ik zeggen. Wat teleurgesteld zijn we dan maar een blonde Leffe gaan drinken in de recepiehal.

En daarmee ben ik alle activiteiten tot nu toe afgegaan, er volgen er nog twee dit semester:

Bezoek kerstmarkt Sint-Baafsplein

Op maandag 16 december bezoekt wina de kerstmarkt op het Sint-Baafsplein. Elk jaar wordt dit plein omgetoverd tot een feestelijk koopjesdorp. In en rond de houten stalletjes vind je bakken gezelligheid en pakken inspiratie voor kerstgeschenken. Aansluitend is er ook schaatsen op de piste op het E.Braunplein, voor meer info zie de sportafdeling.

Heb je zin om mee te gaan, stuur dan een mailtje naar cultuur@wina.rug.ac.be We spreken af aan de cantus, om 18.45u, of om 19.00u ter plaatse.

Concert Tempi Misti

Op 19 december speelt Tempi Misti, het Gents StudentenOrkest, een gratis concert in de St. Niklaaskerk te Gent. Het concert begint om 20.00h.

Op het programma staat het vioolconcerto van Beethoven, met als solist Mikhaïl Bezverkhny, eerste laureaat Koningin Elisabethwedstrijd 1976, en daarnaast een eigen creatie.

Meer info is beschikbaar op:

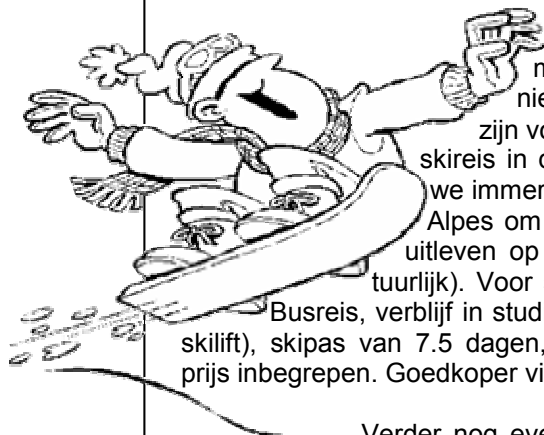
<http://www.wina.rug.ac.be/cultuur.php>

Bossy

WIST U DAT ... ?

- * Thomas G. op de Godfather-fuif zo beschonken was dat hij bij zijn thuiskomst zelfs zijn veters niet meer loskreeg?
- * hij er dan maar de schaar ingezet heeft?
- * hij achter de contoir (waar gelukkig niemand het kon zien) zijn broek afgestoken heeft om te tonen dat hij nog niet te veel gezopen had?
- * zelfs uw scriptor de hierachter liggende logica niet kan achterhalen?
- * Steven de leukste shift ooit gedraaid heeft op die fuif?
- * hij zelfs schulden heeft aangegaan om Thomas nog wat meer troela's te kopen?
- * het volgens Steven zijn geld waard was?
- * Caroline hier iets minder mee gediend was?
- * T. en Liesbeth naar eigen zeggen nu al verloofd zijn?
- * het gerucht de ronde doet dat het "van te moeten" is?
- * wij dat gerucht niet zullen ontkennen omdat we smeerlappekjes zijn?
- * onze praeses op de karaoke-avond nog maar eens bewezen heeft dat hij enkel goed is in het zingen van 3 (nog steeds dezelfde) cantusliedjes?
- * er een project-golf woedt in de tweede kan informatica?
- * deze golf zelfs zou zijn overgeslaan op andere jaren en richtingen?
- * deze epidemie er zelfs enkele praesidiumleden van weerhield om aanwezig te zijn op de laatste fuif?
- * dit tot groot ongenoegen was van zowel andere praesidiumleden als proseniors?
- * de roulette toch maar veel gokverslaafden heeft aangetrokken?
- * er zelfs heel wat gewonnen is door een bepaald persoon (hoeveel kans heb je nu dat je juist gokt op 1 cijfertje?)
- * de spelregels helaas niet echt duidelijk waren, daar Free mijn mooi overzicht is vergeten uit te printen?
- * het Strakske eigenlijk al vanmorgen moest binnenzijn?
- * ik gelukkig op goede voet sta met de verantwoordelijke van Reproduct?
- * jullie dit daardoor waarschijnlijk al morgen (donderdag, 12/12) zullen zitten lezen in plaats van te luisteren naar die prof vanvoor?
- * het de laatste keer was dat ik de WUDjes alleen geschreven heb?

SKIREIS

En nu we toch bezig zijn met oproepen te doen, vergeet niet dat er nog steeds plaatsen vrij zijn voor onze **ongelooflijk goedkope** skireis in de krokusvakantie!!! Dan trekken we immers met een hele bende naar Les 2 Alpes om ons daar 9 volle dagen te gaan uitleven op de latten (of op een board natuurlijk). Voor slechts 405 EUR kun je al mee! Busreis, verblijf in studio's van 5 of 6 personen (aan de skilift), skipas van 7.5 dagen, animatiepakket, ... zitten in de prijs inbegrepen. Goedkoper vind je het nergens.

Verder nog even vermelden dat niet enkel WINA-leden meekunnen, maar ook neven of nichten, vrienden en vriendinnen, broers of zussen allemaal mee mogen voor **dezelfde prijs!** We verblijven van 28 februari tot 9 maart in studio's die vlak naast de piste liggen. Voor een ongelooflijke prijs is er ook een foodpakket voorzien (eten voor 's morgens en 's middags en 's avonds) maar je kunt natuurlijk ook zelf je boodschappen doen. Verder zijn er ook nog allerlei après-skis voorzien waaraan je mag deelnemen. Wat dacht je van een gratis Hoegaarden après-ski? Of gratis jenever-rodelen? Of gratis gluhwein-voetbal? Of een "Bacardi breezer Unlock the Night"-party? Een multimediakwis, een fakkeltocht of een afscheidssuif? Je vervelen zal je niet doen!

Aarzel dus niet langer (liefst nog inschrijven voor het jaartal van 2002 omslaat naar 2003, kwestie van onze voordelen als groep volledig te kunnen benutten)! Inschrijven kan online (meer info op <http://wina.rug.ac.be>) of via Henk of Yannick. Er liggen inschrijvingsformulieren in de grote kelder voor degenen die niet weten over wie ik het heb.

Soit, we verwachten iedereen met een goed humeur (en een dikke jas) op 28 februari om er een gezellige reis van te maken met veel leute en plezier (en wintersport natuurlijk)! Tot dan!!!

Henk + Yannick
--- uw ski-team ---

Yowyowyow,

Bierbowling

Mooi met je voetjes op de middelste bolletjes staan, vier stappen zetten, de bal met effect tussen het tweede en het derde pijltje gooien en alle kegels zijn foetsie! Not! Niet na de zoveelste ad fundum. Bierbowling!

Ikzelf moest nuchter blijven (noooooooooo!!) om de dingen wat in ere te houden en haalde daarom beduidend meer punten dan de rest, wat ook niet moeilijk was omdat de rest vooral bezig was met op te letten dat ze niet zelf in de goot belandden. Sommigen waren, strontzat uiteraard, spelletjes aan het spelen zoals: de meest idiote worp, zo weinig mogelijk punten halen, zo traag mogelijk gooien, enz... Vooral Free stal de show door zelf in de goot te glijden. En door erin te slagen de bal in één worp in beide goten te gooien en daarna de helft van de kegels omver te smijten. In één worp! Of dit de bedoeling was weet ik niet maar ik veronderstel dat bier voor deze creatieve aanpak heeft gezorgd.

Uw sportieve vertegenwoordiger in het WINA praesidium bleef ook niet gespaard van enig kunst- en vliegwerk. Met een volle plateau bier gleed ik uit en smakte tegen de grond. Maar om één of andere miraculeuze wijze kon ik 4/5 van het bier redden. De positie die ik daarvoor moest innemen deed een leven vol kinesitherapeutische revalidatie vermoeden maar dat was enkel schijn. Het belangrijkste was het geredde bier...

Voetbal

Op donderdag 28 november was het soccer time! Het leuke weer en dito temperaturen zorgden er alweer voor dat we wat, euh, onderbezet waren. Maar geen nood want zo bespaarden we ons een verpletterende nederlaag tegen de Vlerick hogeschool. Ze waren uitstekend georganiseerd en stonden gereed om ons te vermorzelen. In de plaats daarvan werd de WINA en Vlerick wat door mekaar geschud en speelden we een matchke. De scheidsrechter was er niet en aldus gaven we als eindstand WINA: 0 – Vlerick: 5. Maar géén forfait ;-) 10 € forfait-

kosten bespaard...

Dit sportje stond te keepen en dat zullen de toeschouwers (3 man en een paardekop) geweten hebben. Het veld dat erbij lag als leper vlak na WO1 en de modderplekken vlak voor het doel zorgen voor een spetterende show "Bouvier On Ice". Met mijn sportsloefjes gleeed ik van de ene kant naar de andere. We hebben allemaal eens goed gelachen en daar draait het nu eens allemaal om...

Schaatsen

De project-frenzy woedt in de informatica kringen en de examens staan net als de winter voor de deur. De frequentie van de WINA activiteiten is nu recht evenredig met de temperatuur. Toch willen we jullie niet teleurstellen en daarom gaan we met z'n allen schaatsen. Meer details hierover vind je op de site (<http://wina.rug.ac.be/sport.php>). Voor diegene die niet gaan schaatsen: Goede examens toegewenst!

Het is mijn gewoonte om met een quote te eindigen, en dat is nu niet anders:

"We must all suffer one of two things: the pain of discipline or the pain of regret or disappointment."

- Jim Rohn

Bouvier

RED MEAT

blister balm for bottle blowers

from the secret files of
max cannon

I can't drink milk no more because I started gettin' this thing a couple of months ago where my stomach don't digest it properly.

©1997 MAX CANNON WWW.REDMEAT.COM

White latex paint, neither.

EWEL MERSIE, ZIE...

Geloof het of niet, maar deze rubriek wordt met elk Strakske moeilijker om in te vullen. Misschien omdat er steeds minder mensen zijn om te bedanken??? (Hint, hint...)

Meewerken aan dit uitzonderlijk fijn clubblad is nog steeds mogelijk, zowel op digitale wijze (scriptor@wina.rug.ac.be) als analoge manier (kartonnen.doos@grote.kelder.S9) of humane wijze, zijnde het afgeven van uw bijdrage van onschatbare waarde aan een praesidiumlid naar keuze... All-round zijn, het is niet makkelijk (behalve voor Free en ik dan).

Afin, volgende mensen verdienen een dikke lebber, is het niet van mij, dan wel van een persoon die iets vrouwelijkere trekken heeft (Bouvier?):

- Grein, voor zijn literaire bijdrage "de Grijs van Grein"
- Pink Pinguïn voor nog meer zever
- voor de Glijbaantjes: onze Printer, Henk, en Mister Vlaanderen Finalist 2003, Ken
- voor de WUDjes: Thogelt
- voor Jommekes Moppentrommel: Stephen Vandevijvere, Nico Savels en Grein
- BV voor het artikel over V. Fack
- een of andere piet voor een lullig verhaaltje
- max canon voor zijn overheerlijke red meat-cartoons...

RED MEAT

pedal-powered stink generator

from the secret files of
max cannon

I seen this science show last night on the public broadcasting channel.

It was on these fishes that live so deep in the ocean, that if you caught one and reeled it in...it would explode when it came up.

©1997 MAX CANNON. HINDS NEW LAGS

I'm gonna start watching that channel more often. I bet they got shows on blowing up other kinds of animals, too.

Breakfast Cereals that
didn't survive the 60's #1

